UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

8. Et Iesum benedictum fructum ventris tui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-56381

Visual Library

gina:promeruitque hac devotione multis à Virgine cœleſtibus fauoribus affici.

Devotio S. Franciſci de Paula erga idem Cãticum

S. Franciſcus de Paula quoties aliquod patraſſet miraculum, ſolebat illud Virgini Advocatæ & Patronæ ſuæ attribuere;ac ne ſibi attribueretur, convocabat omnes ſuos in Templum, & iubebat decantari *Salve Regina*, mira afficiebatur dulcedine, & pietate.

Erga hãc enim Antiphonam S. Xauerius Catechiſmos ſuos finiebat Cantico Salue Regina.

Nec hîc omittendus S. Franciſcus Xauerius Soc. Ieſu Virgini devotiſſimus, qui propè Pariſios in Monte Martyrum in B. Virginis Templo, ipſo die Aſſumptionis vota nuncuparat, cum S. Ignatio & ſociis, vota, inquam, omnibus renunciandi, & animarum ſaluti ſeſe ex toto addicendi. Ipſe autem affectu ſingulari ferebatur erga hoc Canticum *Salue Regina*, ita vt Catechiſmos ſuos ſemper finiret per iſtud Virgineum Canticum, quo omnes Virginis Beatiſſimæ opem & miſericordiam implorabant eo præeunte.

Oculi noſtri ad B. V. cõuertendi.

Concludamus & dicamus, quandoquidem Maria & ſuos & Filij ſui miſericordes oculos ad nos dignetur convertere, ſæpè & nos debere oculos noſtros ad eam convertere cum humilitate & pietate, quandoquidem ipſa ſit à Deo conſtituta miſerorum & pauperum Advocata. De S. Ivone legitur:

Surius 29. Maij.

Matt. 25.

S. Ivo Advocatus pauperum.

Pupillos & orphanos egregiè tuebatur, & eorum causâ diuerſis in locis adibat iudicia, non ſpe alicuius muneris aut pramij, ſed pietate & iuſtitia permotus; ſuisq; impendijs illorum cauſas defendebat apud Iudices, vt poſſet à Domino audire: Quod vni ex minimis meis feciſtis, mihi feciſtis. Vnde factum eſt, vt in illa regione meritò appellatus ſit Aduocatus pauperũ. Orphani, afflicti, calamitoſi homines, eius fouebantur humanitate & patrocinijs: inter diſcordes conciliabat pacem & amicitiam: eos, qui carceribus detinebãtur, hortabatur ad patientiam: & cùm proferenda eſſet ab ipſo in iudicio ſententia, ſine lachrymis id nõ faciebat. In miſericordiæ opera totum ſe impendebat, toto pectore quæ ſunt huius mundi deſpiciens, & cœleſtibus, ſemperq; manſuris bonis inhians. Ita auctor vitæ eius, qui & de ipſo addit: Alienigenas item, egentes, aut mala affectos valetudine, deformesque ægritudine, non ſecùs ac Fratres ſuos humaniter excepit, ad menſam ſibi aſſiſtere voluit, lectos apparauit, proprijs manibus illorum pedes abluit. O præclarũ pauperum Advocatum & Patronum in terris!

Sed huic Maria non cedit in cœlis, hæc omnia officia longè ſublimiori ratione impendens miſeris ad ſe confugientibus, ſiue in vita, ſiue in morte; meritò ob id per excellentiam dicta *Advocata pauperum & miſerorum*. Quomodò ſeſe Advocatam exhibuerit pro Carolo filio S. Brigittæ in morte eius, habetur in Revelationibus ipſius approbatis in Concilio Conſtantienſi, & pleniùs retulimus in Horto Paſtorum tom. 2. tract. 4. lect. 7.

Exemplis oſtenditur B. Virginem eſſe Advocatam hominum.

Antoninus 4. p. tit 19. c. 2. & 3. p. tit. 22. c. 2.

Admirabile eſt, quod refert S. Antoninus ſuo æuo contigiſſe, anno 1399. Salvator noſter, qui lubentiùs ſe communicat ſimplicibus & humilibus quàm alijs, apparuit tunc cuidam viro ruſticano pio & ſimplici propè quemdam fontem exiſtenti cum tribus panibus, & iuſſit vt illos in fontem inijceret, in ſignum quòd Mundum hunc ob vitia mox exterminaturus eſſet; qui quidem Mundus in tres principales partes eſt diuiſus, & per tres illos panes ſignificabatur. Apparuit & illicò B. Virgo ad pedes Filij ſeſe abijciens, & ſupplicans vt iuſtam iram ſuam temperet, deq; tempus pœnitentiæ flagitioſis. Tandem cernente & admirante hęc omnia ſimplici & humili hoc viro, evicit animum Filij, & obtinuit vt vnicus tantùm panis mergeretur in aquam. Monuitq; probum hunc ruſticum, vt accederet Paſtores populi Chriſtiani, vt vbiq; annunciarent pœnitentiam, indicerent ſupplicationes in veſtibus candidis, inclamarent vt vnuſquiſque reconciliaretur Deo. *Qui non vidit effectum ſermonis & monitionis ſimplicis huius Viri, numquam crederet: nos autem noſtris vidimus oculis tunc populorum turmas concurrentes, devotiones publicas, Sacramentorum vſum extraordinarium, ita vt ſimile quid non ſit auditum & viſum. Et quod magis probauit veritatem apparitionis, fuit peſtis, quæ ſequenti anno vniuerſum Orbem corripuit; ita vt exiſtimatum fuerit penè tertiam hominum partem abſumptam fuiſſe.* Certè oculatum ſe teſtem dicit S. Anton. huius extraordinariæ monitionis tunc factæ in cordibus hominum, & concurſus ad pœnitentiam; tanto autem viro & tam ſancto nefas eſt fidem non adhibere. Hæc autem omnia referenda ſunt ad miſericordes oculos Advocatæ noſtræ, quibus tunc Orbem reſpexit, & ſæpiùs reſpicit, licet ingratum.

Idem S. Antonin. cùm alio tempore recenſuiſſet Deus hominum facta, inventis bonis paucis, ſceleratorum immani numero; comprehenſum velut manu totum Orbem inſtar leuiſſimæ paleæ concuſſiſſe viſus eſt, quaſi in baratrum præcipitaturus. Simul autem vox terribilis audita eſt: *Cùm iudicatur, exeat condemnatus.* Quâ voce conterritus qui hæc ſpectabat, quaſi è ſomno emergens clamat ad B. Virginem: SANCTA MARIA SVCCVRRE MISERIS. Hanc igitur vidit impetrare à Filio dilationem tam grauis ſententiæ, donec Concionatores quos illa per Orbem dimiſerat, ſuum officium expleſſent. His ſimilia ſæpiùs contigerunt, nec oculos aperimus.

SEC. VIII.

ET IESVM BENEDICTVM FRVCTVM VENTRIS TVI.

IESVS Fructus benedictus ventris Mariæ.

SAnctus Ioannes Baptiſta adhuc vtero *Matris* ſuæ Elizabethæ clauſus, per os Matris in laudem Ieſu & Mariæ, & per Spiritum Sanctum, ſublimi voce pronunciauit: *Benedictus fructus ventris tui.* Exultauitque tunc Ioannes & Elizabetha in ſpiritu, exultauit & Mariæ ſpiritus in Deo ſalutari ſuo, ſiue in Ieſu fructu ſuo. Exinde frequenter hæc verba rememorat Eccleſia, tum in Salutatione, quam vocamus Angelicam, tum in hac ſancta Antiphona, vt renouet gaudium menti Virginis tunc

illapſum, & vt einſdem fiat gaudij particeps, tam in præſenti, quam in futuro. Ieſus ergò eſt fructus ille benedictus, qui ex Virgine, quaſi arbore, naſcitur ſine illius læſione, aut corruptione; qui & ipſam arborem exornat ſuo colore, odore, decore. Hic eſt ille fructus vitæ, quem Maria nobis dedit, eſtque oppoſitus alteri fructui mortis, quem Eua nobis prouulit. Hic eſt ille fructus, quem comedentes, reddimur ſicut Dij: quia qui illo veſcuntur, in ipſum transformantur, & diuinæ fiunt conſortes naturæ. Hic eſt ille fructus in florido gratiæ vere, Spiritu ſancto flante, & rore cœleſti fluente productus in gloriam cœli, & benedictionem vniuerſæ terræ. Hic eſt ille fructus, de quo prædixerunt Prophetæ; quem & in ſpiritu exultantes præviderunt.

Iſa. 4.

De illo Iſaias: *In illa die erit germen Domini in magnificentia, & fructus terræ ſublimis.* Fructus ſcilicet terræ virgineæ, cum fœcunditate germinantis, pretioſum cœlo & terræ germen, futurus erat in magnificentia & ſublimitate, Angelis & hominibus admirandus. De illo quoque fructu dixerat Dauidi Dominus: *De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.* Vbi notat S. Auguſt. dici fructum ventris, ſiue vteri deſcendentis à Dauide, non autem femorum aut lumborum viri, vti alibi ſolet loqui Scriptura; quia ſcilicet è Virgineo vtero ſine viro fructus ille oriundus erat, quaſi è terra intemerata & illibata, nullo exculta labore, nullo defoſſa ſarculo, nullo ſulcata vomere, ſed ſolùm perfuſa cœleſti imbre. His itaque verbis: *Et Ieſum benedictum fructum ventris tui*, repetimus & renouamus Mariæ nobiſque memoriam Incarnationis Filij Dei; per quam ipſa acquiſiuit ſupremam dignitatem Matris Dei; nos verò conſecenti ſumus omne bonum, omnemque benedictionem Sicque repetimus & renouamus memoriam illius lætitiæ, quâ Maria & Orbis totus affectus fuit ob admirabile illud

1. Timo 3.

Myſterium, de quo Apoſtolus: *Magnum eſt pietatis Sacramentum, quod manifeſtatũ eſt in carne, iuſtificatum in ſpiritu, apparuit Angelis, prædicatum eſt gentibus, creditum eſt in mundo, aſſumptum eſt in gloria*

B. Virgo maximè delectatur verbis illis benedictus fructus ventris tui.

Quàm grata ſint hæc verba Virgini, *Et Ieſum benedictum fructum ventris tui*, declarat Tho. Cantiprato, ſic dicens: *A me quæſitum eſt, quid in Salute Angelica Matrem Chriſti lætiùs audire iudicarem? Reſpondi, lætantur audiſſe gratia ſe plenam, ſecum Dominum Maieſtatis, ſe pro omnibus mulieribus benedictam ſed in eo magis exultaſſe, cùm audiuit fructum ventris ſui ſingulariter benedici. Quid mirum? Ipſa dilecta, & ad eam conuerſio eius. Quoties ergò Chriſtum benedictum fructum vteri virginalis pronunciamus, toties Mariã gaudio ſpeciali afficiamus.*

Chriſtus quomodo fructus benedictus.

Illud verò hîc obſeruandum, quòd non ſine myſterio Fructus hic dicitur *benedictus* ſimpliciter & ſine limitatione. Nempè ipſe ſolus abſolutè benedictus pronunciatur, quia per ipſum omnes gentes benedicendæ erant, iuxta promiſſum factum Abrahæ: & quia omnis benedictio ab ipſo deriuata eſt in cœlo & in terra. Nam de plenitudine eius omnes acceperunt: quinimò & ipſa Maria in ipſo, & ab ipſo, & propter ipſum eſt benedicta. Denique, ſolus hic fructus ventris benedictus, quia reliqui omnes ex concupiſcentia nati ſub maledictione naſcuntur, natura filij iræ; à qua maledictione non liberantur, niſi per fructum Mariæ.

Math. 11. Chriſtus quomodo Benedictus in nomine Domini.

Ipſe eſt ille *Benedictus, qui venit in nomine Domini*, vt ei inclamârunt voce triumphali, *& qui præibant, & qui ſequebantur.* Qui præibant, deſignabant antiquæ legis Patres, Patriarchas, & Prophetas, cum cæteris iuſtis & fidelibus. Qui ſequebantur, deſignant Apoſtolos, Martyres, Confeſſores, Virgines, omneſque legis nouæ Fideles, qui vnanimi voce conſonant, & in finem vſque ſæculi perſonabunt: *Benedictus qui venit in nomine Domini*: Benedictus, ô Maria, fructus ventris tui: Tu nobis Ieſum benedictum fructum ventris tui poſt hoc exilium oſtende. O vox ſæpius repetenda, cum intimo animi ſenſu & pietate! O pia praxis benedicendi Ieſum, & piam intentionem ſuam coniungendi cum omnibus benedictionibus ei datis, ſiue in cœlo, ſiue in terra; ſiue ab Angelis, ſiue ab hominibus; ſiue à iuſtis, ſiue à peccatoribus ad eum tamquam Saluatorem reuertentibus: cum omnibus, inquam, benedictionibus ei in tempore vel æternitate datis vel dandis, ſiue a Patre æterno & Spiritu ſancto, ſiue à Matre & Nutritio ſuo Ioſepho, ſiue ab Apoſtolis & Martyribus, atque ab omni Sanctorum Ordine; immò ab omnibus creaturis, quas reſtaurare, & in ſe recapitulare venit per Myſterium Incarnationis.

Eph. 1. Chriſtus quomodo Benedictus per Excellentiam.

Meritò per excellentiam *Benedictus* dicitur, qui à Deo omni benedictione repletus eſt, vt ipſe ſit Fons benedictionis, illam in alios refundens, ſicut dixit Apoſtolus: *Benedictus Deus, & Pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui benedixit nos in omni benedictione ſpirituali in cœleſtibus in Chriſto.*

Eph. 1. Iob. 38.

Ipſe eſt benedictus ab Angelis iam ab initio ſæculi, dum eum *laudabant Aſtra matutina, & iubilabant omnes Filij Dei*: dumque introducitur tamquam primogenitus in Orbem terrarum, & per præceptum à Patre datur: *Adorent eum omnes Angeli eius.* Et ſicut ab æuo & in tempore, ſic etiam benedicent & adorabunt tota æternitate. *Heb. 1.*

Ipſe eſt benedictus à Patriarchis & Prophetis ab exordio mundi naſcentis, quia omnis benedictio tunc data, ad ipſum in ſpiritu referebatur, & propter ipſum dabatur. Siue enim ab Abraham fuerit benedictus Iſaac, ſiue Iacob ab Iſaaco, ſiue ab ipſo Iacob filij eius, ſiue à Moyſe & alijs Prophetis nonnullæ tribus Iſraeliticæ: omnis benedictio IESVM benedictum fructum Mariæ reſpiciebat, qui ab illis oriundus erat benedictionis filius, immò fons & auctor.

Ipſe eſt benedictus non ſolùm ab Iſraelitis, ſed etiam à gentibus, quia & ipſe erat expectatio gentium, & de illo pronuntiatum fuerat: *Ipſum gen-* *Iſa. 11.*

tes

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

tes deprecabuntur Hinc mox vbi venit, adoratur & benedicitur cum muneribus à Regibus Gentilibus, qui à Paſtoribus Indæis fuerat adoratus. Immò benedicitur tunc ab omni ætate, ordine, ſexu Nam benedixit eum Simeon pro ſenioribus, Ioannes pro infantibus, Elizabeth pro maritis, Anna pro viduis, ſicut & Zacharias antea pro Sacerdotibus, dum ſonora voce inclamat? *Benedictus Dominus Deus Iſrael, quia viſitauit & fecit redemptionem plebis ſuæ.* An non hi omnes inclamare tunc cēſebantur Mariæ: Ieſū benedictum fructum ventris tui nobis non ſolum nunc, ſed & poſt hoc exilium oſtende?

Certe & modo & poſt hoc exilium, hunc fructum Mariæ benedictum nobis exhiberi, & oſtendi meritò petimus, quia & pios reficit in tempore peregrinationis per contemplationem Fidei, & electos in die æternitatis per intuitum faciei In illius enim & viſione & fruitione tota Electorum conſiſtit beatitudo, in eius affectuoſa per fidem conſideratione tota viatorum conſolatio.

Dicebat olim Philippus Chriſto. *Domine, oſtende nobis Patrem, & ſufficit nobis:* Dicere nos poſſumus Mariæ: *O Domina, oſtende nobis Filium &, ſufficit nobis.* Electis enim illum in gloria oſtendet, tā ſecundum divinitatem quàm ſecundum humanitatem glorificatum, & inde haurient perenne & indicibile gaudium, pleno corde, plena mēte, pleno toto homine, ita vt nihil vlteriùs poſſint deſiderare. Primaria namque & eſſentialis beatitudo noſtra conſiſtit in viſione clara divinitatis eius, ex qua perfectiſſimus amor oritur, & fruitio conſummata. Secundaria autem in viſione & contemplatione faciei & humanitatis eius, non ſolùm per oculum ſpiritualem intellectus, ſed etiam per oculum corporalem poſt reſurrectionem corporis, quando illud perfectè adimplebitur: *Tibi dixit cor*
Pſal. 26. *meum, exquiſiuit te facies mea, faciem tuam Domine requiram.* Et illud votum Pſaltis: *Sitiuit anima mea*
Pſal. 41. *ad Deum fontem viuum, quando veniam & apparebo ante faciem Dei mei.* Quaſi dicat: Quando dies ille tot votis optatus veniet, cùm intuebor Regem in decore ſuo? Quandonam videbo Solem illum, qui ante omnem lucem lucet in montibus æternitatis? Quandonam inſpiciam & audiam Verbum bonum, quod Cor Patris ab æterno eructavit, Verbum æternum, quod erat à principio apud Deum, & ipſum erat Deus? Quando licebit ſacros pedes pro me perforatos oſculari, os aperto lateri admovere, ad pedes eius in æternum ſedere? Certè omnium verè Fidelium hæc vox eſt, & votum ardens voti autem deſiderij ſui effectum per Mariam conſecuturi ſunt, Filium ſuum poſt hoc exilium ſuis clientulis manifeſtantem.

Nempe tunc Maria oſtendit illis Filij ſui benedictum illud caput, quod pro nobis ſpinis coronatum fuit, vt diademate ſpeciei & corona gloriæ coronemur: Capillosque illos benedictos guttis noctium & purpureo ſanguinis rore aſperſos, vt expiarent frigidas & tenebroſas peccatorum noſtrorum guttas. Tunc eis oſtendet benedictam illam Filij ſui faciem aureo divinitatis colore rutilantem, cuius intuitu & Angeli & Electi reficiuntur, quam exquirunt & deprecantur omnes divites plebis: Oculosque illos benedictos, qui ſolo ſuo intuitu, & radijs quibuſdam divinis emiſſis, attrahebant ad ſe peccatores non minùs quam ferrum magnes. Tunc oſtendet illis os illud aureum, & labia pretioſa, in quibus diffuſa fuit gratia & benedictio propter nos, de quibus ſcriptum eſt: *Mel* *Cantic. 4*
& lac ſub lingua eius fauus diſtillans labia eius. Et iterum. *Sicut vitta coccinea labia tua, & eloquium tuum dulce* Quia ſcilicet attrahebat labijs ſuis, & decoro ac efficaci ſermone animas peccatrices, quaſi eas colligans ſibi filo coccineo. Tunc oſtendet eis benedictas manus, quæ in cunis faſciatæ fuerunt, quæ tot miracula tactu ſuo operata ſunt, quæ in cruce extenſæ pretium noſtræ redemptionis numerârunt, & clavis confixæ diſtillaverunt myrrham probatiſſimam & pretioſiſſiam noſtri gratā. Tunc oſtendet illis benedictos illos Filij ſui humeros, qui ab ortu ipſius & cunis vſque ad extremum ſpiritum, portarunt Crucem, principatus futuri ſignum, portaruntque in illis onus peccatorum noſtrorum, ita vt in illis legere liceat cū Moyſe in foramine petræ: *Domine Deus, miſerator & mi-* *Exod. 34*
ſericors, patiens, & multæ miſericordiæ, & verax in millia his qui diligunt te. Tunc oſtendet illis benedicta illa crura & genua tot noctibus in oratione pro nobis flexa: Pedeſque illos benedictos, ad peccatorum converſionem tot itineribus fatigatos, ac denique pro ſalute noſtra in Cruce confixos. Tunc oſtendet benedictum Filij ſui latus perforatum, & cor illud quod noſtri amore tantopere flagravit, vt flammam non potuerit continere, niſi illa lateris apertione erumperet, & nobis illam manifeſtaret, ſicque etiam inflammaret. Meritò igitur propter hæc omnia ad eam clamamus: *Ieſum benedictum fructum ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende.* In illo nimirum oſtendet nobis omne bonum. Sic verum eſt illud: *O Domina, oſtende nobis Filium, & ſufficit nobis.*

DE HIS QVIBVS MARIA FILIVM OSTENDIT IN HOC EXILIO.

Quomodo Maria nobis oſtēdit Filium ſuum.

MVltis oſtendit Filium ſuum, dum adhuc ipſa in terris ageret, & maximè dum adhuc tenellus ipſe foret. Multi enim ex tunc qui exſpectabant conſolationem Iſrael, poterant dicere cum Gentilibus accedentibus ad diſcipulos: *Cupimus videre Ieſum.* Illum ergo oſtendit cum benedictione & conſolatione magna Paſtoribus, Magis, Simeoni & Annæ, ac alijs iuſtis in Templo, & nonnullis pijs in Ægypto. Hinc Simeon in perſona iuſtorum & omnium qui cupiebāt videre Ieſum, cecinisse cenſetur illud: *Quia viderunt oculi mei ſalu-* *Luc. 2.*
tare tuū, quod paraſti ante faciē omnium populorum

Lumen